

HERI KÖKLER

és a
Fáraó Átka

K. B. ROTTRING

K. B. Rottring: Heri Kókler és a Fáraó Átka

K. B. Rottring
Heri Kókler és a Fáraó Átka
(Részlet)

(Részlet)

Excalibur Könyvkiadó

K. B. Rottring
Heri Kókler és a Fáraó Átka

© K. B. Rottring 2004.

Kiadja: az Excalibur Könyvkiadó, 2006

Tördelőszerkesztő: Savanya Zsolt

Borítókép: Szűcs István

Nyomás: Novum Kft.

ISBN: 978-615-5082-21-4
Vigyázz! Ez egy paródia!
A könyvben található vicces részek
nem véletlenül vannak benne!

1. Más világ?

Heri Kókler hirtelen ébredt fel.

Olyan hirtelen, mint ahogy a menzai szalmonellás süti hajtja meg az embert.

Korunk hőse, mint ahogy ilyenkor általában, lendületes mozdulattal kinyitotta a szemét. Sőt, hat perc múlva a másikat is – mert kettő volt neki egyelőre –, hogy vizuális ingerek révén befogadja a külvilágot.

Ám szinte azonnal rádöbbsent arra, hogy a délelőtt 12 óra körüli időpont számára teljességgel korahajnalinak tekinthető, így egyáltalán nem alkalmas arra, hogy a napnak ebben a roppant álmatag időszakában megváltsa a világot.

Sajátos bioritmusa szerint, a legjobb esetben, még egy egyszerűbb világmegváltásra is, legalább kora délutánig kellett volna várni. Egy bonyolultabb, szellemi és testi erőfeszítést egyaránt igénylő világmegváltás pedig délután kilenc óra előtt egyszerűen szóba sem jöhetett. Hiába is ingerelték Heri Kókler kissé másnaposnak ható, mégis hiperintelligens benyomást keltő, finom orcáját a huncut kis nap-sugarak, korunk hőse tompa volt, mint a kiszáradt sógyurma.

Heri nagyot ásított.

Aztán még négy kicsit.

Megdörgölte leragadt szeméit, majd nagy nehezen feltápáskodott pihe-puha kis ágyikójából, ahol mindig Hermelinről szokott nagyokat álmodni.

Így, szemüveg nélkül nem sokat látott. A világ olyanformán tárult rövidlátó szeme elé, mint egy impresszionista festő képe. Tiritarka színek és elmosódott formák ködlöttek látótelepében.

De amikor felvette kerekded szemüvegét, minden megváltozott!

Látása éles lett, akár a sasnak, az eddigi elmosódott formák jól körülhatárolható kontúrokba rendeződtek.

Ám a látvány, amely ebben a szempillantásban a szem elé tárult, a szegény árva fiút annyira megdöbbsentette, hogy nem csak a szemüvege, de még a szája is elkerekedett.

Heri ugyanis ebben a másodpercben elképedve vette tudomásul, hogy nem a saját ágyában ébredt.

Ez bizonyos helyzetekben, bizonyos éjszakai benyomásokat követően néhányszor (valójában nagyon gyakran, hehehe - a szerk.) előfordult vele. Ám a mostani „másholébredtemésfogalmamnincshogyholvagyok” szitu nem ezek közé a kellemes, mámorító történések után bekövetkező reggeli ébredések közé tartozott.

Logikus következtetésként azonnal agyába villant a gondolat, hogy akkor ezek szerint e pillanatban nem is a saját szobácskájában tartózkodik.

- Akkor hát hol? - villant agyába a megdöbbsentő gondolat.

Amint kezdett szépen, lassacskán, az éjszakai erotikus álmok kábító emlékeitől pillanatról-pillanatra fokozatosan megszabadulva magához térni, egyre jobban erősödött benne a gondolat, hogy itt valami nagyon nincs rendben.

Hiszen határozottan emlékezett rá, hogy tegnap este, közvetlenül lefekvés előtt, még póráz nélkül kivitte megpisilteni unokatestvérét, a kis Dundy Nudlyt.

Heri emlékeiben ebben a pillanatban világosan feltolult a megható emlék, és remegő állóképpé merevedett, midőn nevezett kis kuzinkája olyan nagy örömmel nyargalászott a szomszédos park bokrai és fái között. Ezeket gondosan meg is jelölte, hogy határozottan jelezze más állatok számára, hogy ez bizony az ő territórium, nem pedig az övék.

Heri elmosolyodott. Lelkét a szeretet semmi máshoz nem hasonlítható remek érzése járta át, amikor szinte látta maga előtt a játékos kis állat örömét, amikor az az elhajított teniszlabdát olyan nagy örömmel hozta vissza neki.

Okos, hűséges teremtmény volt ez a Nudly, mindent vissza tudott hozni, amit csak eldobott neki. Teniszütőt, strandpapucsot, kerti rotátort. Csak egyszer nem hozott vissza valamit. Mindez akkor történt, amikor a jó Heri vélet-

lenül rosszul dobta el azt a fránya kéziszűlyzót, amely picikét kobakon találta kuzinkáját. Szegény kis köcső... Dundy emiatt néhány hónapra kórházba kellett szállítani.

De nemcsak odaszállították, hanem ott is fogták nagy-nagy szeretettel, hiszen a negyvenhét életmentő beavatkozás után eddig tartott, amíg Dundy Nudly feje végre összefort, és ha nem is nyomtalanul, de legalább meggyógyult a koponyaalapi törése.

Illetve törései...

Heri a mai napig rettentően sajnálta az esetet. Szentül megfogadta, hogy soha többé nem dobja véletlenül Dundy Nudly fura alakúvá gyógyult fejéhez azt a csúnya kéziszűlyzót.

Dundy szerencsére nem neheztelt, mert emlékei törlődtek. Ennek következtében tiszta lappal kezdhette újra piti kis életét.

Szegény szülei, Vastyúk bácsi és Fekália néni nem örültek ennek az amnéziának, mert fiúk taníttatásába annak idején font-százezreket öltek bele. Tegyük hozzá, hogy hiába. Ám ez nem osztott, nem szorzott, a lényeg, hogy ez a sok lóvé most már mindenképpen elveszett. Ezt a nagyberuházást, Dundy újbóli edukálását teljesen újra kellett volna kezdeni, hiszen szegény kis kuzin nulláról indult.

Heri szerencsére nem engedélyezte számukra, hogy felelőtlenül szórják a pénzt, amire nagyobb szükség is lehetett más helyeken. Dundy Nudly azért megtanulhatott beszélni, írni és olvasni, valamint alapfokon számolni. Ez bőven elég is volt egy kamikaze pilóta számára. Heri saját költségén, immár másodjára képezte ki a remek katonai munkára puha kis rokonkáját.

Merthogy Dundynak volt egy pipec kis rakétája, amelyet az ellenség támadásának első másodperceiben az inváziós erők közepébe kellett vezetnie. Semmi más dolga nem akadt volna vele a továbbiakban, lévén, a remek szerkezet ezután már magától felrobbant, remélhetőleg megsemmisítve ezzel a betolakodók fő erejét. Csodálatos és heroikus munka volt ez! Sokkal izgalmasabb és lélekemelőbb,

mint napi tizenkilenc és fél órában egy Megdeglec étteremben zsebpénzért dolgozni, vagy egy irodában ülni, ahol a passzív dohányzás és a tüdőrák lassú kialakulásán kívül egész nap nem történik semmi. Minden szomszéd, akiket Heri időközben fanatikus vallási harcosokká képezett ki, akik bárhová gondolkodás nélkül követték volna őt, írgyelték a Dundy fiút.

Heri olyan nemeslelkű és nagyvonalú gazdája volt ennek a beszélő szerszámnak, hogy saját költségén, mármint az unokatestvére béréből levont szép kis summából, minden hétvégén vasárnapi iskolába járatta a rokon emberegyedet, hogy ott lelkiileg töltekezessen. Ebben a műintézményben, a vallás és a hit ópiumának segítségével, még azt is sikerült elérniük a szorgos vallásügyi szakmenedzsereknek, azaz a papoknak, hogy a halálra felkészített Dundy derűs és kiegyensúlyozott lelkiállapotban vegetáljon azalatt a rövid idő alatt, amely megadatott számára ebben a földi siralomvölgyben, mielőtt elérkezik számára a várva várt NAGY bevetés.

Heri az emlékek hatására elérzékenyült.

De azért nem annyira, hogy ne döbbenjen meg rajta újfent, hogy ez a szoba, ahol ma reggel felnyitotta rövidlátó két szép szemét, nem egyezik azzal, ahol tegnap este lehunyta.

Rövid úton, logikai képességeinek csúcsra járatásával kiokumulálta, hogy ez csakis úgy lehetséges, hogy az éj leple alatt valaki kicserélte körülötte a szobát.

- Ilyet még nem pipáltam! - csóválta a fejét Heri. A farkát is csóválhatta volna, de nem volt szokása, mert jólnevelt gyerek volt. Igaz, sokáig nem volt gyerekszobája, mert Dundy Nudly bitorolta előle. De aztán a dolgok remek fordulatot vettek, Heri Kókler kiköltözhetett a gardrób szekrényből, ahol régebben lakott, és nap mint nap kedvére és büntetlenül terroriz... azaz, nevelgethette mostoháit és vészerinti kuzinkáját.

Heri feltápászkodott. Levette a szemüvegét, majd megtörölte a tegnapi alsógatyájában, ami szanaszét szaggatva hevert körülötte.

- Húha! - csettintett Heri. Igyekezett valami remek és izgalmas részletre visszaemlékezni, de egy parányi emlékfoszlány nem sok, annyi sem jutott az eszébe. A szemüvege a beavatkozás eredményeképpen nagyságrendekkel tisztább állapotba került, Heri számára hirtelen minden sokkal élesebben látszódott. A szemüvegről sikerült a szennyezett anyagdarabok segítségével eltávolítani a port, a ráarakódott ételréteget és a zsírt, nem is beszélve a vízkőről, amelyet viszont nem sikerült ezzel a módszerrel eltávolítani. Mivel Heri nem használt sem vízkőoldót, sem pedig flexet, a vízkő rajta maradt.

- Ez lehetetlen! - hökkent meg Heri, mert mindezek ellenére mégis ennyivel jobban kezdett látni. Érezte, hogy kiszárad a szája, megremeg a keze és nyomni kezd a nyombele.

A szobában ott feküdtek meghalva kiváló cimborái, a Ribizly kilencesikrek!

Név szerint: Controlles, Altefnégy, Shift, Pageup és Pagedown, Overlay, Capslock, Backspace és Delete.

De nem! Heri szívéről egy egész kőomlás görgött le a megkönnyebbülés heveny okából kifolyólag, amikor észrevette, vagyis meghallotta, hogy milyen békésen horkolnak szegénykék. Egészen addig, amíg Heri finoman el nem kiáltotta magát:

- Riadó!

Erre mindannyian kinyitották egymás szemét, és tántorogva felsorakoztak szellemi és militáris vezetőjük előtt.

- Srácok! - hörögte Heri. - Hát ti meg hogy a nyavajába kerültetek ide?

Az ikrek egymásra néztek. Ásítózza felelték, hogy este lefeküdtek, és ebből logikusan következik, hogy most, azaz ezen a szép reggelen, mindannyian itt vannak még a hálószobájukban, hiszen egyikük sem alvajáró.

Heri hirtelen felemelte az ujját, és kissé kárörvendő hangon annyit mondott:

- Logikai ellentmondást vettem észre, skacok! Azt állítottátok az imént, hogy este lefeküdtetek a szobátokban, és most reggel felébredtetek a szobátokban...

- Igen, Heri! - kotyogott közbe Controlles. - De miért olyan nagy csoda ez? Ezért kellett hajnali tizenegykor felverned minket a legszebb álmunkból, he? - A neheztelés hangsúlyát csak az nem vette észre, aki nem akarta.

- Igen, ezért! - felelte Heri komor tekintettel.

- Vesszek meg, ha értem! - javasolta Controlles ingerülten.

- Valami nagyon nem tetszik itt nekem! - mondta fojtott hangon Heri. - Jómagam, hozzátok hasonlóan, tegnap este szépen lefeküdtem az ágyikómba, és most reggel felkeltem belőle. Csakhogy nem a saját ágyamban ébredtem.

- Höhöhö - jegyezte meg kultúráltan Delete. - Velem is előfordult már egyszer ilyen. Annyi alkoholmentes málnasört ittam, hogy totál törlődött a memóriám.

- De én világosan emlékszem, hogy otthon, Vastyúk bácsiék házában aludtam el. De ez most nem az a ház, ezt ti is beláthatjátok, hiszen ti is mind egy szálig itt vagytok. De tegnap este, hozzám hasonlóan, ti is mindannyian a saját ágyikótokban hajtottátok nyugovóra a fejeteket, ennek ellenére most mindannyian itt ébredtünk. És ez a hely nem otthon van, ezt ti is beláthatjátok.

- Igaza van! - helyeselt Overlay, aki lassan kezdte átlátni, miről beszél Heri. - Hiszen nyár van, javában tombol a szünidő, mi is otthon lopjuk a napot. De emlékezzetek fehér testvéreim, Herivel a nyári szünetben eddig még nem is találkoztunk. Most meg itt gesztikulál előttünk, és idegesítő dolgokat magyaráz, amitől napról-napra jobban fogunk félni. Végül biztosan megint valami szörnyűség következik, és visszatér Netuddki. Tisztára úgy történik most is minden, mint ahogy általában szokott.

- Most viszont mégis együtt ébredtünk! - csóválta a fejét Pageup és Pagedown.

- Menjünk vissza az elejére! - javasolta Backspace. - Szóval, Heri, te azt állítod, hogy az éjszaka folyamán valami csoda történt, és mire reggel lett, mindannyian egy szobában találtuk magunkat?

- Igen! Valami ilyesmi történt! - bólogatott komoran Heri. - De fogalmam sincs, mi történhetett.

Ebben a pillanatban Debill Longatom, aki állandó szobatársuk volt a Rokforti Varázs Ló és Kedvesnővér Kiképező Főiskolában, lassan feltápáskodott. Jól láthatóan, még mindig félálomban kinyitotta az ablak spalettáját.

Mindannyian felhördültek meglepetésükben.

A ragyogó napsütésben, a vakító kék égen úszó báránnyelűk között valami olyasmit pillantottak meg, amittől elállt a lélegzetük. Előttük egy hatalmas, romos kastély húzódtott. Düledező falait részben benőtte már a kúszó és a gyomnövényzet.

A másik része viszont leomlott.

Mint valami óriás felfelé meredő csonka ujjai, úgy emelkedtek az ég felé a romos falrészletek. A torz, félig ledőlt, villám sújtotta tornyok körül madarak köröztek.

Senki nem szólt egy szót sem.

Csak a következő fejezetben.